

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

211. An Prælati possit dare licentiam subdito manandi extra claustra ad subueniendum Parentibus non solum in extrema necessitate constitutis, sed etiam in gravi? Et quid est faciendum, si Prælati ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

bere, vt huic graui parentum necessitati succurrant
 facta regulari obedientia, & Prælatorum obedi-
 entia: quod si non possunt, tunc quidem petita, & non
 obtemperata licentia, licet poteri ut egredi, quamuis ad id
 non teneantur. Hoc si proposito ad dubium propositum
 negativè videtur respondendum, quia licentia dimit-
 tendi habitum, cum sit res gratissima, à solo Papa con-
 cedi potest, & est tam aliena quàm Religio, vt nec
 Episcopus habitum Religionis possit dimittere.

2. Non d. sinam tamen hic adnotate affirmatiuam
 sententiam docere nouissimè Fagundes in *Declarat.*
rom. 1. lib. 4. cap. 2. num. 28. vt i sic ait. Mihi videtur posse
huiusmodi Religiosum habitum dimittere, si non
aliter, nec alio modo iuuare parentes possit in gra-
ui necessitate constitutos, nisi illo dimisso: si enim
licitus est ei tunc egressus, cur non licebit e-
medium necessarium ad hunc finem: præsertim cum
non habitus, sed virtus Religiosum efficiat: Nec est
simile de exemplo Episcopi, quia nulla necessitas cogit
Episcopum Religiosum ad mutandum habitum
licet Religionis, vt patet. Iam verò quod Prælati Reli-
gionum, qui licentiam dare possunt Religiosis, vt
ad tempus religionem egrediantur ad iuandos pa-
rentes, possint etiam eam dare ad mutandum habi-
tum, si sic possint illos iuuare, & aliter non possint id,
*vt dixi,clare supponit Nauarr. *Comment. 3. de Regul.**
lib. n. 49. ait enim ibi prædictam licentiam non esse
concedendam ab ordinario Prælate Religiosorum, nisi
si quando habitu retento parentes suos commode iu-
uare non possunt: ergo ex eodem Nauarr, quando
aliter eos iuuare non possunt, potest etiam Præ-
latus licentiam ad mutandum habitum dare.

Sup hoc in
 fra in R. f.
 212 lege de
 strinam §
 signat i
 hinc.
 Et pro Epil-
 copo con e
 tis in iu pe
 nite §. 1. au
 is Ref. fu a
 in Ref. 27
 vlt ad me-
 dium, à v. r.
 Si Religio-
 sus, & lege
 et à doctrin
 alterius Ref.
 & §. eius not

qui propter delicta sua condemnatus fuit ad vitium,
 & ab his postea restitutus, ut possit Hereticum re-
 gula iter vnam auerere, vel in aliquo Hospitali, vel
 Ecclesia restitua per eum obedientia Ordinario loci,
 seu Generali ipsi: Ex p. 1. c. 11. & Misc. 1. Ref. 30.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Pellizzarius in
Man. Regul. tom. 2. tract. 5. cap. 3. §. 1. c. 2. n.
 174. vbi sic ait: Quæres, an Prælati Regulares dispen-
 sare possint cum Religiosis subditis, vt, velle religio-
 sa retenta, maneat extra claustra ad subueniendum
 necessitates parentum? Respondet, de iure communi
 ante quo possit; siue necessitas sit extrema (in quo
 casu etiam teneantur) siue solum sit grauis (in quo
 casu possent, sed non teneantur): non item de iure
 nouo cum Clemens VIII. in Decretis de Reformat.
 Regularium dicat: Ineatur ratio, quæ, si blatis licen-
 tiis, ac facultatibus hæctenus quibuslibetque con-
 cessis, degentes extra conuentus claustra, ad ea
 quam primum reuocentur, nec de cætero, ad ea
 grauius causa, à Sede Apostolica approbanda, hui-
 usmodi facultates concedi possint. Quod Decretum
 innouat etiam Urbanus VIII. Huicque Pelliz-
 rius: & ante illum Pater Lezana *in hunc a. m. 1.*
c. 16. n. 23. hæc asserit: potest Religiosus ex legitima
facilitate viuere extra monasterium, retento habitu.
 Ratio est, quia nec hoc est intrinsecè malum, nec de-
 rogat votis profecticis; cum etiam ibi possit obser-
 uari Obedientia, Paupertas, & Castitas. Suar. *tom. 4.*
de Relig. tract. 8. lib. 3. cap. 7. Quamuis autem iure com-
muni possent Prælati Religionum hanc licentiam
concedere, quia hoc spectat ad iurisdictionem, quam
*habent super subditos, Nauarrus *Comm. de Regul.**
*num. 1. c. 40 & *Comm. 4. num. 14.* tamen iure nouo*
 Clement. VIII. in Decretis pro reformatione Regula-
 rium m., approbatis, & innouatis à S. Congregatione,
 iussu S. D. N. Urbani habetur quod in posterum hui-
 usmodi licentia non concedatur, nisi ex grauissima
 causa à Sede Apostolica. Et ideo n. 2. subdit: Quamuis
 etiam ob necessitatem parentum possent Religiosus,
 habitu retento manere extra Monasterium ex vi iuris
 communis. D. Thom. 2. 2. q. 10. c. 1. Nauarrus l. 3.
Consil. de Regul. consil. 54. 55. & alibi: tamen propter
 ius nouum additum Clemens VIII. & Urbani VIII.
 non potest hoc fieri; nisi de licentia Sedis Apostoli-
 cæ, talem causam approbantis. Hinc emanat Edit-
 ctum à Paulo V. anno Domini 1617. die 23. Decem-
 bris, intimatum P. Fr. Io. Pinæ de Cellis, Ordinis
 Minorum sancti Francisci de Paula tum temporis
 Zelofo à R. D. Vulpiano Archiepiscopo, & Congr.
 Regul. Secretario, tenoris sequentis. Admodum Re-
 uerendo in Christo Patri Procuratori Generalis Ordi-
 nis Minorum Sanctissimus ordinavit mihi, vt no-
 tum facerem P. Vestra, quod prouideat, ne impo-
 sterum sub quocumque prætextu detur licentia huius
 Religiosis, extra Monasteria, vel Domus, Conuentus,
 vel Collegia licet Religionis permanendi; & si
 forte fortuna nunc aliquis extra reperiat absque li-
 centia huiusmodi sanctæ Sedis, ad Claustra reuocetur.
 Per quod Decretum, ait Peyrinus *de Relig. Sub-*
dito, tom. 1. qua. 1. c. 23. videtur si blata potestas Super-
rioribus facultates extra Conuentum degendi, ob præ-
dictas causas, concedendi in perpetuum, vel ad lon-
gum tempus; non autem ad breue. Vnde caute sunt
legenda ea, quæ nouissimè docet eruditissimus Ghib-
*linus de *Claustra. disquisit. 2. cap. 2. §. 3. n. 38. cum legi-**
nam vera iure, stando in iure communi; scilicet autem
 nunc est de iure nouo dictorum Decretorum: & ideo
 etiam moderanda veniunt ea, quæ ego dixi in part. 6.
 tract. 7. vlt. §. 1.

RESOL. CCXI.

An Prælati possint dare licentiam subdito manendi extra
 claustra ad subueniendum parentibus non solum
 in extrema, & essitate constitutis: sed etiam in graui?
 Et quid est faciendum, si Prælati neget licentiam subdi-
 to, vt extra claustra subueniat parentibus graui er-
 tantum indigentibus, an possit subditus de bonis sibi in
 usum concessis parentibus subuenire, vel debet ad illa
 donanda procurare licentiam Ex p. 3. tr. 2. Ref. 90.

Sup hoc lege
 doctrinam
 Ref. seq.

§. 1. AD hoc quæstum affirmatiuè respondet
 Laurentius Portel in *dub. Reg. ver. sententum*
fratres n. 2. vbi sic ait. Etiam si necessitas non sit extre-
ma, sed solum grauis, potest Prælati dare licentiam,
vt Religiosus cum habitu maneat extra claustra ad sub-
ueniendum patri, vel matri, Ita ille, qui citat Nauar-
*rum *lib. 3. consil. de Regul. consil. 54.**

2. Sed si Prælati neget licentiam subdito, vt ex-
 tra claustra subueniat parentibus graui tantum in-
 digentibus, putat Portel non posse subditum de bonis
 sibi in usum concessis parentibus subuenire; debet
 ergo ad illa donanda procurare licentiam, & Prælati
 rectè faciet illam concedens, intra terminos licet regu-
 laræ.

RESOL. CCXII.

An stante Decreto Clem. VIII. de reformat. Regular.
 possint hodie Superiores præbere licentiam subditis ex
 iusta aliqua causa extra claustra permanendi absque
 consensu Summi Pontificis?

Et an post Decretum Clem. VIII. & Urbani VIII. si
 Prælati faceret alicui potestatem foris degendi possit
 hic iura conscientie remanere?

Et an ante prædicta Decreta asseretur posse Generalem
 facere facultatem fratri alicui inquisito, & insolenti,

2. Sed quærit Peyrinus, vbi supra, an post talia
 Decreta, si Prælati faceret alicui potestatem foris
 degendi